

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 570 יום ה' 24 בפברואר 2011

השבוע בגיליון

פניה לרשות המסים - שווי שימוש ברכב ישן / חדש

עדכונים מהשטח

עדכון מפסק דין שקורי בעליון

מאמר

פסיקה

פסיקה פלילית

מחוץ לחוק

מע"מ – המועד הרלוונטי להוצאת שומת תשומות בביטול עסקה //
מע"מ – חובת הפקדת ערובה גם בהגשת ערעור מע"מ //
40 חודשי מאסר למנהל חברה קבלנית //

חשבוניות פיקטיביות במיליארד ₪ // נתפסו חצי טון של כרישים // מבצע
"שיפוץ כללי" בת"א // חוגגים יובל ללשכת עוה"ד

עדכונים מהשטח

פניה לרשות המסים - שווי שימוש ברכב ישן / חדש

עיקרי תגובת רשות המסים (ר' תגובה למטה):

◆ עפ"י תגובת הרשות שווי השימוש בשנת המס העוקבת לשנת עליית הרכב על הכביש נגזר מהשינוי במדד המחירים לצרכן יחד עם הפרש ההתאמה למחיר הממוצע בשנה הקודמת ולפיכך התוצאה שהתקבלה תואמת את כוונת המחוקק.
◆ הרשות מציינת, כי גם אם בפועל לא חל בשנה מסוימת שינוי נומינלי במחיר הרכב, וכביכול נוצר הרשם שעובד שקיבל רכב ישן יותר ממוסה יותר מאשר עובד שמקבל רכב חדש, הרי שמבחינת חישוב שווי ההטבה אין כאן סתירה - שווי השימוש ברכב נמדד על-פי עלות אחזקת רכב זהה בידיים פרטיות, לפיכך, מי שרכש את הרכב שנה אחת קודם במחיר זהה, בפועל משלם עלויות אחזקה גבוהות יותר מכיוון שמרכיב המימון הנו צמוד מדד כמו גם רכיבים נוספים בתמהיל הוצאות הרכב.
◆ בנוגע לטענה, כי זקיפת שווי השימוש אמורה לכאורה לרדת עם גיל הרכב, מבהירה הרשות, כי בהתאם לכוונת המחוקק, כפי שגם היה נהוג בשיטת הקבוצות, לא מבוצעת הפחתה בזקיפה על פני גיל הרכב, וזאת מהטעמים המפורטים בתגובת הרשות.

◆ [רצ"ב קישורית לצפיה בתגובת רשות המסים.](#)

הצרת מערכת:

בימים אלה נשקלת אפשרות מתן תגובה עניינית להתייחסות הרשות.

באם יש לכם רעיונות בנושא, נשמח לקבלם ל:

masfax@goldman-law.co.il

◆ בשל פניית מייצגים רבים למערכת מס פקט בשאלות בנושא שווי שימוש ברכב, העבירה מערכת מס פקט פניה מרוכזת לרשות המסים, כדלקמן:

עיקרי הפניה לרשות:

◆ כידוע לכם, בהתאם לתקנות מס הכנסה (שווי השימוש ברכב) (תיקון), התש"ע-2009 (להלן: "התקנות") ב-1.1.2010 נכנסה לתוקף הרפורמה במיסוי כלי רכב הצמודים, המכונה "השיטה הליניארית של זקיפת שווי שימוש ברכב". שיטה שהחליפה את השיטה ה"ישנה" - של "קבוצות המחיר".

◆ האבסורד של שיטת קבוצות המחיר היה שבקביעת שווי הרכב, לא נלקח בחשבון "גילוי" של הרכב במסגרת קבוצות השווי, כך שבסופו של דבר העובדים היו ממוסים בצורה זהה על רכבים מדגם זהה בעלי גילאים שונים.

◆ בשנת 2011 החלו להגיע אלינו פניות בדבר סכומי שווי רכב אבסורדיים, שספק אם לכך כיוון המחוקק, שכן אותו רכב שנרשם בשנת 2010 שווי השימוש שלו ב-2011 יותר גבוה מאשר בשנת 2010!?

הדבר נכון גם לגבי רכב מסוג מאזדה 3, טויוטה קורולה, פורד פוקוס ושאר רכבי הליסינג הנפוצים במסגרת ציי רכב המעמידים אותם לרשות העובדים.

◆ כלומר, המיסוי על רכב ישן יותר לא רק שאינו מופחת או לכל הפחות זהה, כמו במקרה של שיטת קבוצות השימוש, אלא עובד עם רכב ישן יותר ממוסה לפי שווי שימוש יקר יותר!!

לפיכך נשאלה הרשות בפנייתנו- האם לכך כיוון המחוקק?

עדכון מפסק דין שקורי בעליון

רמי אריה, עו"ד ורו"ח

רמי אריה ושות' - עורכי דין, רואי חשבון ויועצי מס

◆ בפס"ד שקורי קבע כב' השופט מגן אלטוביה כי: **"כל אימת שבני הזוג מוכיחים כי לא נעשית מניפולציה בהכנסותיהם לשם ניצול לרעה של החישוב הנפרד, אף אם בני הזוג משיאים הכנסה מיגיעה אישית אין לראות בהכנסת מי מבני הזוג כתלויה במקור של בן הזוג האחר"**.

וכן כי: **"כאשר משולמת משכורת למי מבני הזוג בגין עבודתו, בגין תפקיד המוכח כנחוץ, אשר אלמלא היה ממלא בן הזוג תפקיד זה או משרה זו, היה נדרש לשכור את שרותיו של אחר לשם ביצוע המטלות ובאותו שכר, מתקיימת אי תלות במקור ההכנסה"**.

◆ כב' הש' אלטוביה דחה את הניסיונות של פקיד השומה לטעון, כי בני הזוג שקורי ביצעו מניפולציות בשכר והבהיר בפס"ד שקורי, כי העובדה שבני זוג מושכים הכנסה ממקור אחד אינה מוכיחה, כי המשכורות הללו אינן "משכורות אמת". ברשות המסים טענו, כי כאשר בני זוג עובדים ביחד באותו עסק אין חשש, כי בן זוג אחד יפטר את בן הזוג האחר ומכאן ניתן ללמוד על תלות המחייבת חישוב מאוחד.

◆ טענות כותב מאמר זה, המייצג את הזוג שקורי ואת הזוג כהן בשתי הערכאות הייתה כי בן זוג שאינו נרתם למטרות העסק ואינו מבצע כראוי את המטלות המוטלות עליו מעצם טיבו של העסק והתפקיד, הרי שעלול הדבר להביא את העסק לכליה או למצער, למניעת רווח. **"העובדה כי בני זוג יוצרים עבורם סביבת עבודה נוחה כולל בבית הפרטי שלהם ועסוקים יומם ולילה בענייני העסק, לא צריכה לשמש להם לרועץ ולחשוף אותם למס גבוה יותר מזה למשל שישלמו שני שותפים או בעלי חברה שאינם בני זוג שמערכת יחסי העבודה שלהם מאפשרת התחשבות הדדית בצרכים אישיים"**.

◆ לא יעלה על הדעת כי המחוקק רצה להעניש דווקא את הזוגות הנשואים העובדים יחד ולהטיל עליהם מס גבוה יותר מהמקובל. כעת נותר להמתין להכרעת בית המשפט העליון בעניין זה.

◆ ביום חמישי 10.2.2011 התקיים הדיון בבית המשפט העליון על הערעורים שהגישה רשות המיסים על פסקי הדין שניתנו בעניין בני הזוג שקורי על פסק הדין של המחוזי בתל אביב, שניתן ע"י השופט אלטוביה מגן ובעניין בני הזוג כהן על פסק הדין של המחוזי נצרת שניתן ע"י השופט אברהם אברהם. ערעור המבקש מבית המשפט לבטל את פסקי הדין של הערכאות למטה ולמנוע מבני זוג העובדים יחד חישוב מס נפרד.

◆ הרכב השופטים כלל את כב' השופטים דנצינגר, הנדל ובראש ההרכב ישב כב' השופט ריבלין שהיה אחד השופטים בהרכב שאישר בשעתו בפס"ד קלס את שיטת החישוב הנפרד לבני זוג העובדים יחד.

◆ בא כוח רשות המיסים עו"ד עמי לינדר טען, כי המחוקק קבע, כי ההוראה שבסעיף 66(ד) לפקודה בעניין חישוב מס מאוחד לבני זוג העובדים בעסק שבו הם מחזיקים 10% לפחות היא הוראה מהותית שהמחוקק קבע ולכן אינה ניתנת להתניה. כותב מאמר זה, המייצג את בני הזוג שקורי וכהן טען בתשובה, כי הלכת קלס כבר קבעה, כי מדובר בהוראה ניתנת לסתירה וכי לא ייתכן שיש לפרש את הוראת המחוקק בסעיף 66(ד) לפקודה כאילו היא מטילה מס-קנס על כל בני הזוג העובדים יחד, רק משום שיש חשש שבחלק מהמקרים מדובר במניפולציות של ההעסקה. בית המשפט העליון שמע את טיעוני הצדדים שהיו השלמה לסיכומים שהוגשו עוד קודם לכן וכעת נותר להמתין להכרעתו בעניין.

◆ נזכיר, כי פסק דין שידחה את ערעור המדינה בעליון, עשוי להביא לחיסכון מס של כ-50 אלף שקל לבני הזוג העובדים יחד באותו עסק או חברה שבבעלותם. היום בני זוג כאלו משלמים מס גבוה יותר בהתאם לפרשנות מחמירה של רשות המיסים, בהשוואה לבני זוג שאינם עובדים באותו עסק. ההערכה שלנו היא, כי מדובר בעשרות אלפי זוגות שעובדים יחד בעסק אחד, כגון: עורכי דין בעל ואישה שעובדים ביחד באותו משרד עורכי דין, בני זוג המפעילים חנות בקניון או בעל מוסך שאשתו עוזרת לו בניהול המוסך ועוד ועוד. רשות המיסים העריכה כי מדובר בהפרש מס של כחצי מיליארד ש"ח בשנה.

המועד הרלוונטי להוצאת שומת תשומות בביטול עסקה? ע"מ 1208-07 קדמת דקל בע"מ נ' אגף המכס והמע"מ רחובות ירון הרוש, עו"ד

מע"מ, אשר דן בעסקה שלא יצאה לפועל או בוטלה והתקנות אשר מחייבות את עמר בהוצאת הודעת זיכוי כתוצאה מביטול עסקת המכר. ולפיכך חלה על המערערת הוראת סעיף 43 לחוק המע"מ הדנה בהפחתת מס התשומות בגין ביטול עסקה או שינוי בתנאיה.

ביהמ"ש המחוזי כבוד השופטת דנייה קרת :

באשר לטענת המערערת בדבר התיישנות לאור ההלכה כי ביטול הסכם בגין פגם בכריתה פועל למפרע. ביהמ"ש קבע כי אכן כפי שטענה המערערת שאלת ביטולה של עסקה בדיני מיסים נדונה על פי הדין הכללי. על קביעה זו חזרו בפסיקה מספר פעמים, ומקביעות אלה עולה באופן ברור כי ביטול הסכם מחמת הטעיה, קרי פגם ברצון, פועל אכן למפרע. אולם, בקביעה זו כשלעצמה אין כדי להוות בסיס לקביעה כי זכות המשיב להוציא שומה בגין אי מילוי הוראת סעיף 43 לחוק מע"מ התיישנה בעניינינו.

באשר לסעיף 43 לחוק מע"מ ומועד הביטול. המונח הרלוונטי למקרה לדעת ביהמ"ש הוא המונח "בוטלה עסקה". בעניין זה הפנה ביהמ"ש לפסק דינו של כב' הנשיא שמגר באסא פלדות, שם התייחס ביהמ"ש לביטול הסכם במקרה של הפרת חוזה. ונקבע כי הצד המפר איננו יכול לבטל באופן חד צדדי את החוזה. משהופר החוזה קמה לצד הנפגע אפשרות לבטל את החוזה או להמשיך לראות אותו כתקף והלכה זו חלה גם בתחום דיני המס. בהמשך קבע ביהמ"ש, וקביעה זו היא הקביעה הרלוונטית לעניינינו, "כי הוראות הביצוע בנוגע להתאמת התייעוד החשבונאי למציאות הכלכלית והעסקית אינן יכולות להחליף את הוראות הדין המהותי ולבוא במקומן; פועלן של הוראות אלה הוא רק לאחר שמגיעים למסקנה כי בפנינו עסקה שבוטלה או שנתבטלה. עקרונות אלה ניתן יהיה ליישם גם בנסיבות עתידיות".

על כן לדעת ביהמ"ש, המועד הקובע הוא שנת 2006 כאשר קיבל ביהמ"ש המחוזי את טענת המערערת וקבע כי קמה לה זכות לבטל את ההסכם בגין הטעיה. לפיכך כל תוצאה אחרת איננה סבירה כאשר שאלת ביטולה של העסקה מצויה בהתדיינות משפטית. לפיכך העסקה בין המערערת למר יצחק עמר בוטלה, במשמעות סעיף 43 לחוק מע"מ, במועד בו נקבע ע"י ביהמ"ש המחוזי את זכות הביטול. על כן חלה על המערערת החובה לדווח ולהשיב את מס התשומות אשר נוכה על ידה.

התוצאה:

הערעור נדחה

ניתן ביום: 14.2.2011

ב"כ המערערת: עוה"ד תמיר סולומון

ב"כ המשיב: עוה"ד יפעת גול פרק' ת"א (אזרחי)

רקע עובדתי, בשנת 1993 רכש מר יצחק עמר 70 דונם בפרדס חנה מאת חוכרת המקרקעין מכח חוזה חכירה עם מנהל מקרקעי ישראל. על פי חוזה החכירה, אסור היה לחוכר להשתמש במתחם ללא הסכמת המחכיר. בעקבות חוזים עליהם חתם החוכר בין היתר עם המערערת ועם גורמים שונים בוצעו דיספוזיציות במקרקעין בניגוד להסכם. במהלך שנת 99' שלח מנהל מקרקעי ישראל למר יצחק עמר הודעת ביטול בטענה, כי הפר את חוזה החכירה, בערעורים על הודעה זו קבע ביהמ"ש העליון, כי חוזה החכירה בוטל כדין וכי המקרקעין אינם מוחזרים לאיש.

ביום 30.7.00 קיבלה המערערת חשבונית מס על מלוא סכום התמורה כאשר המע"מ הנקוב הוא בסך 221,697 ₪. המערערת ניכתה את מלוא מס התשומות בתקופת הדיווח של יולי 2000 ומר יצחק עמר העביר את מלוא מס העסקאות הנובע מהעסקה בתקופת הדיווח האמורה. לאחר רכישת הזכויות התברר למערערת, כי ביום 16.7.00 נשלח לעמר מכתב מהמנהל בו נאמר, כי המנהל מבטל את חוזה החכירה.

במסגרת ביקורת שערך המשיב ביום 15.3.06 חויבה המערערת במס התשומות האמור. על השומה הוגשה השגה אשר נדחתה על ידי המשיב. ומכאן ערעור זה.

טענתה העיקרית של המערערת היא, כי המשיב חרג מסמכותו כאשר הוציא את השומה שכן מדובר בעסקה אשר בוצעה ובוטלה עוד ביולי 2000. זאת מכח הוראות סעיף 77 (ב) הקובע, כי שומה תהיה בתוך חמש שנים לאחר הגשת הדוח, ולפיכך פקעה זכותו של המשיב לחייב את המערערת בשומה בשנת 2006. המשיב הסתמך בנימוקי השומה על החלטת ביהמ"ש העליון אשר יצרה למעשה את ביטול העסקה, אולם הסתמכות זו שגויה ודינה להדחות על הסף. שכן לדעת המערערת העסקה בוטלה ביום בו באה לעולם וזאת בגין ההטעיה אשר יצרה למעשה עסקה שבטלה מעיקרה. על כן שגה המשיב כאשר נתפס לתאריך החלטת ביהמ"ש העליון כמועד ביטול העסקה. יתרה מזאת, לטענת המערערת החלטת בית המשפט העליון עסקה בביטול שבין המנהל לבין עמר, ואין לה דבר בעניין ביטול העסקה שבין עמר לבין המערערת. והשאלה האם עסקה בטלה אם לאו מוכרעת על ידי הדינים הכלליים המתייחסים לחוזים או למכר.

תשובת המשיב באשר לטענת התיישנות נאמר, כי פסק הדין אשר קבע כי העסקה בין הצדדים בטלה וכי על מר יצחק עמר להשיב ולפצות את המערערת ניתן ביום 4.10.06. עד לקיומו של פסק דין חלוט לא היה ברור מה דינה של העסקה והאם דינה להתבטל. לכן מנועה המערערת מלהעלות טענה התיישנות בשלב הערעור. המשיב היפנה להוראות סעיף 49 לחוק

חובת הפקדת ערובה גם בהגשת ערעור מע"מ
עמ (ת"א) 27762-01-11 זמין ואמין בע"מ נ' מע"מ תל אביב 1
אינגה אייזנברג, משפטנית

להבטחת הוצאות המשיב בערעור. מכאן, קיים מקור נורמטיבי נוסף לחיוב מערער בהליכים כגון זה שלפניי בערובה להבטחת הוצאות המשיב בערעור.

בהקשר זה ביהמ"ש הפנה לפס"ד נאות ואזזיס מלונות בע"מ נ' זיסר: "...הסמכות לחייב תובע בהפקדת ערובה היא סמכות שבשיקול דעת, שהיחס אליה הוא כאל חריג המופעל בצמצום. לעומת זאת, חיובו של מערער בהפקדת עירבון הוא הכללי, בעוד שמתן פטור מחובה זו הוא בגדר חריג. הטעם להבחנה זו הוא ההבדל בעוצמת זכות הגישה לערכאות בין תובע לבין מערער. זכות הגישה לערכאות של תובע היא בעלת משקל נכבד ביותר, ועל כן בדרך כלל אין בכוחו של אינטרס הנתבע להבטיח את הוצאותיו כדי להגבילה. לעומת זאת, משקלה של זכות הגישה לערכאות הערעור של מי שהפסיד בדינו נמוך יותר. כמו כן, האינטרס של משיב, שכבר זכה בדין, בהבטחת יכולתו לגבות הוצאות, חזק מזה של נתבע אשר זו לו הפעם הראשונה בה עניינו מובא בפני ערכאה שיפוטית..."

◆ **ביהמ"ש קבע**, כי על המערער אפוא הנטל להוכיח, כי עמדה בתנאים בגינם אין עליה להפקיד ערבות, אך המערער לא עמדה באלה. אין חולק שהמערער נעדרת רכוש ולכן לא תוכל לשלם את ההוצאות ככל שיושטו עליה אם ערעורה יידחה.

◆ **ביהמ"ש ציין**, כי המערער העלתה טענות כלליות כגון פגיעה בזכות הגישה לערכאות. עם זאת, טענות אלה נבחנו בעבר ונקבע שמולן יש להביא את הפגיעה בכיסו של המשיב, אם יתנהל הליך, הערעור ידחה ולא ניתן יהיה לפצות על ההוצאות שייגרמו. **ביהמ"ש** גם נתן את דעתו לטענת המערער, כי היא למעשה נתבעת בהתגוננות כלפי המגיע למשיב לגישתו. **ביהמ"ש קבע**, כי אין בטענה ולא כלום שכן קבלתה משמע שלעולם לא יהיה מקום לחייב מערער בהליך מסים בהפקדת ערבות להבטחת הוצאות המשיב בערעור, זאת בניגוד להוראה בחוק חרות, בניגוד לתקנה 428 לתקנות סדר הדין האזרחי ולהלכה הפסוקה.

◆ **לבסוף קבע ביהמ"ש**, כי את האיזון בהתנגשות שבין הבטחת המשיב לקבלת ההוצאות ככל שייפסקו לטובתו, לבין הקשיים בהם נתונה המערער ניתן יהיה לאזן בשיעור סכום הערבות שיושט על המערער.

התוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתנה ביום 15.2.11

ב"כ המערער: עו"ד (רו"ח) יואב ציוני

ב"כ המשיב: עו"ד קרן סופר פרק' ת"א (אזרחי)

◆ המערערת הגישה את הערעור על שומת תשומות שהוצאה ע"י המשיב. השגה שהגישה המערערת על הקביעה האמורה, נדחתה. בנוסף משיגה המערערת על פסילת הספרים וכן קנס שהושת עליה בהקשר זה.

המשיב הגיש בקשה לחייב את המערערת בהפקדת ערובה להבטחת תשלום הוצאות המשיב, ככל שהערעור ידחה והמערערת תחויב בהוצאות.

הבקשה נתמכת בתצהיר ולפיו החל מינואר 2009 חדלה המערערת מכל פעילות, לפי דוחות אפס שהגישה אין למערערת כל נכסים פרט לקטנוע משנת 2006 ומשכך לא יהיה ביכולתה לשלם את ההוצאות ככל שיושטו עליה.

◆ **המערערת בתשובתה** שאינה נתמכת בתצהיר אינה מכחישה, כי אין לה פעילות, ואין לה יכולת להעמיד ערובה. לדידה, ככל שתחויב בהפקדת ערובה משמע, תישלל הימנה זכות הגישה לערכאות. עוד נטען כי בהבדל מהליכי ערעור רגילים, המערערת היא זו הנתבעת, קרי היא שמתגוננת נגד הרשויות ומערערת על סכומים שנדרשו ממנה לתשלום ולכן אין לחייב אותה בערובה. עוד נטען, כי היקף הסכום המדובר מצדיק זכות ערעור גם ללא הפקדת ערובה.

ביהמ"ש המחוזי בת"א-יפו - כב' הש' א. אורנשטיין:

◆ סעיף 353א' לחוק החברות, התשנ"ט-1999, כמות שפורש בהלכה הפסוקה, מורה כי שעה שחברה מגישה תובענה לביהמ"ש, עליה להפקיד ערובה להבטחת הוצאות הנתבע, אלא אם נסיבות העניין אינן מצדיקות זאת, או שהחברה הוכיחה, כי ביכולתה לשלם את ההוצאות.

ביהמ"ש בשורת החלטות ובכללן גם בערעורי מיסים כגון זה שלפניי, הלכו בתלם שהתווה בית המשפט העליון, וחייבו חברות בערובה להוצאות כפוף לסייגים כמפורט לעיל.

אמנם, סעיף 353א' לחוק החברות, תשנ"ט-1999 מורה כי חיוב חברה בערובה להבטחת הוצאות הוא במקרה שהחברה מגישה תביעה, ולא ערעור, אך אין נפקא מינה לדעת ביהמ"ש, אם מדובר בתביעה או בערעור שנוקטת החברה. **ביהמ"ש קבע**, כי דווקא בערעור, הכף נוטה להחמיר עם החברה, שכן לחובתה כבר השגה אשר לא התקבלה ולכן מן הראוי להשית עליה ערובה על מנת להבטיח את הוצאות המשיב.

◆ תקנות 427-428 לתקנות סדר הדין האזרחי מורות, כי על מערער להפקיד ערובה להוצאות כתנאי להגשת הערעור, אלא אם פטר אותו בית המשפט. תקנה 10(א) לתקנות מס ערך מוסף ומס קניה, החילה את תקנות סדר הדין האזרחי, על הליכי הערעור על השגת מנהל מע"מ, למעט תקנות שהוצאו במפורש שאינן רלוונטיות לנושא הערבות

40 חודשי מאסר למנהל חברה קבלנית

תפ (י-ם) 37982-06-10 מדינת ישראל נ' מ.א.ע.ק. בניין בע"מ
אינגה אייזנברג, משפטנית

הנאשם הודה במעשיו והסביר את מניעיו, כך שלא ברור מדוע קצין המבחן הסיק שהנאשם לא נטל אחריות. לפיכך ביקש לקחת זאת בחשבון. ♦ בהתחשב במכלול הנסיבות ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם, כדי שיוכל לרצות את עונשו ואולי יספיק לצאת ולראות את אימו בין החיים. הנאשם נשא דבריו, הביע צער וטען כי הבין את גודל הטעות שעשה.

בימ"ש השלום ירושלים - כב' הש' ר. פרידמן - פלדמן, ס' נשיא :

♦ ביהמ"ש קבע, כי בפסיקה נקבע לא אחת, כי העונש הראוי בגין עבירות מהסוג הנדון הינו מאסר בפועל, מאחר שמדובר בעבירות שקשה מאד לגלותן, עבירות הפוגעות בכלכלת המדינה ובכל העוסקים המשלמים מס כנדרש. מובן שיש לבחון עניינו של כל נאשם ונאשם על פי נסיבותיו.

♦ ביהמ"ש ציין, כי מדובר בנאשם שבעברו הרשעות קודמות בעבירות שונות, ובין השאר גם בעבירה דומה. לא זו בלבד, אלא שאת העבירות ביצע הנאשם בתקופה בה התנהלו נגדו הליכים בגין עבירות זהות. המעשים שביצע הנאשם אינם מעשים חד פעמיים, אלא בוצעו במהלך תקופה ממושכת של מספר שנים. המעשים כללו עבירות רבות מאד שהסתכמו בסכומי כסף גבוהים ביותר, סכומים שלא הוחזרו.

כעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם התקשה לקחת אחריות על מעשיו, וניסה לתלות את מניעיו במחלתה של אימו ובמצבו הנפשי. בבית המשפט כבר הטיל הנאשם את האשמה על רשויות המס שלא עשו די, לדבריו, כדי לעצור אותו בזמן ולמנוע ממנו להמשיך ולבצע עבירות. ביהמ"ש קבע, טענות אלה אינן ממין העניין ולא יתקבלו.

מצבו הנפשי, בו ניסה הנאשם לתלות את מעשיו, התברר כיצבי, ומהבדיקה הפסיכיאטרית שעבר הנאשם עולה כי הוא מודע למעשיו ולמצבו, הן כיום והן בתקופת ביצוע העבירות, כך שלא ניתן לראות בכך נסיבה לקולא. ביהמ"ש ציין את הודאתו של הנאשם.

♦ בנסיבות אלה, העונש הראוי לנאשם הינו מאסר לתקופה ארוכה – 40 חודשים.

התוצאה:

- ♦ נאשמת – קנס 1,000 ש"ח
- ♦ נאשם - מאסר בפועל למשך 40 חודשים, מאסר על תנאי של 6 חודשים.

ניתן ביום 22.02.11
ב"כ הצדדים: לא צוין

♦ נאשמת נרשמה באפריל 2005 כ"עוסק מורשה" לפי חוק מע"מ, וזאת בענף קבלנות כללית ועבודות בניין. נאשם היה מנהלה הפעיל של הנאשמת מאז פברואר.

בשנים 2006 עד 2010 הוציא הנאשם חשבוניות מס על שם חברות שונות וזאת בלא שהיה זכאי לעשות כן.

♦ התביעה פירטה בכתב האישום ב-6 אישומים שונים, כיצד בשנים 2006 עד 2010 ניכו הנאשמים מס תשומות מבלי שיש להם לגביו מסמך, וזאת במטרה להתחמק מתשלום מס. חלק מהעבירות בוצעו בנסיבות מחמירות. הנאשם השתמש במרמה או תחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס. הנאשם הוציא עשרות חשבוניות מס מבלי שהיה זכאי לעשות כן. בנוסף פעל הנאשם במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק מתשלום מס. בגין העבירות האמורות, המפורטות בכתב האישום המתוקן, הורשעה נאשמת.

שירות המבחן הגיש תסקיר לגבי הנאשם, בו ניתן תיאור על משפחתו של הנאשם.

♦ ב"כ המאשימה ציינה בטיעוניה לעונש שכתב האישום מתייחס למעשה ל-2 פרשיות: האחת מחודשים פברואר עד ספטמבר 2007, בה היה הנאשם מנהלה הפעיל של הנאשמת ודיווח על מחזור עסקאות, אשר המע"מ המתחייב ממחזור עסקאות עמד על כמיליון ₪, וכדי להקטין את המע"מ הנאשם נכה מס תשומות בסך של 971,480 ₪ וזאת על סמך חשבוניות מס פיקטיביות של 4 עוסקים שלא ביצעו ולא התחייבו לבצע עסקה עם הנאשם.

הפרשיה השניה היא על הוצאת חשבוניות מס שהנאשם לא היה רשאי להוציאן.

לדברי ב"כ המאשימה, העבירות שביצע הנאשם חמורות ביותר. בסה"כ מדובר על סכום של 2,770,098 ₪, סכום אשר נגרע מאוצר המדינה ואין סיכוי שיוחזר. הנאשם לא שילם עד היום ולו שקל אחד ולא נראה שיהיה ביכולתו להשיב את הסכומים האלה, ואת זאת יש לקחת בחשבון.

לדברי ב"כ המאשימה, יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל, בין היתר לאור התסקיר, לפיו הנאשם אינו לוקח אחריות ולא מביע חרטה. לפי דפוס התנהגותו רואים שלפחות משנת 2004 הנאשם עוסק במכירה וקנייה של חשבוניות פיקטיביות. ציינה כי לאחרונה ניתן בבית משפט זה עונש מאסר של 40 חודשים (ת"פ 1368/10).

♦ ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו לתסקיר שירות המבחן, ממנו עולות, לדבריו, נסיבות חיים קשות, בהן מצבם של הורי הנאשם והעובדה שהוא תמך בהם כלכלית זמן ממושך. הנאשם אף היה בטיפול פסיכיאטרי.

מבצע "שיפוץ כללי" בת"א

במבצע ביקורות "שיפוץ כללי" שנערך בתל-אביב-יפו ביום חמישי האחרון ע"י **משרד השומה תל-אביב 1**, בוקרו 124 עסקים. ב- 32% מהעסקים שבוקרו לא רשמו תקבולים, לא ניהלו ספרים או סרט קופה רושמת. עוד נמצא כי ב- 10% מהעסקים שבוקרו נתגלו ליקויים מהותיים. הביקורות, שהתמקדו בקבלני בניין, בעסקים לחומרי בניין ובשיפוצניקים, כללו גם ביקורות במספרות ומכוני יופי, בתי קפה ומזנונים, מינימרקטים, קיוסקים ובתי מרקחת. כהכנה למבצע אותרו אתרי בנייה, מבצעי העבודות השונות תועדו וצולמו וכן נערכו קניות ביקורת סמויות בעסקים שונים. בין היתר נמצא, כי קבלן לעבודות בנייה ושיפוצים נתפס באי רישום הכנסות בסך 55,600 ש. הקבלן אף לא הודיע על פתיחת העסק ולא ניהל ספרים כנדרש. באתרי הבנייה נמצאו גנן שביצע עבודה ולא רשם הכנסה על סך 18,400 ש ומסגר, שביצע עבודות מתכת ולא רשם הכנסה בסך 2,000 ש. במסעדה, שבעליה לא הודיע על פתיחתה ולא ניהל ספרים, נתפסו כ- 75,000 ש במזומן. ובביקורות שנערכו באזור התחנה המרכזית הישנה בתל-אביב, נמצאו 13 עסקים שלא הודיעו על פתיחת עסק ולא ניהלו ספרים.

חוגגים יובל ללשכת עוה"ד

לשכת עוה"ד ציינה יובל שנים להיווסדה באירוע חגיגי ביום שלישי, 22.2.11, בתיאטרון ירושלים. האירוע המרכזי התקיים במעמד נשיא המדינה, יו"ר הכנסת, שר המשפטים, נשיאת בית המשפט העליון וראש הלשכה. במהלך האירוע הושק 'ספר היובל', בעריכתה של העיתונאית **יעל גבירץ**, המתפרש על פני 200 עמודים, מבית ההוצאה לאור של לשכת עורכי הדין, וסוקר את 50 השנים מאז נתנה כנסת ישראל ללשכה אוטונומיה בניהול ענייניה וחבריה. הוא חושף, בין היתר, כי כבר בראשית ימי המדינה, התעוררה הבעיה של "הצפת המקצוע". כך למשל, הכנסת הראשונה מנתה תשעה עורכי דין, ובשנת 1961, כאשר חוקק חוק לשכת עורכי הדין, כבר מנתה הכנסת 22 עורכי דין ומשפטנים. באותו יום, בשעה 16:30, התקיימה ישיבת מליאה מיוחדת של הכנסת לציון יובל ללשכה, במעמד יו"ר הכנסת, **חה"כ רובי ריבלין**.

חשבוניות פיקטיביות במיליארד ש"ח !

לאחר חקירה סמויה שהתנהלה **בזרוע הכללית של היחידה הארצית למאבק בפשיעה הכלכלית (יאל"כ)-להב 433 ומשרד חקירות מכס ומע"מ תל אביב** והיחידה הארצית למודיעין שטח וחקירות ברשות המסים נעצרו בבוקר יום שני (21.2.11) עשרות חשודים, המעורבים בפרשה של השתלטות, תוך שימוש באלימות, על חברות בקשיים וסחר בחשבוניות מס פיקטיביות במאות מיליוני ש. החקירה נפתחה לפני מס' חודשים בעקבות מידע שנצבר אודות רשת מסועפת ומאורגנת היטב של מפצי חשבוניות מס פיקטיביות / מזויפות. בחקירה הסמויה נחשפו שיטות פעולה של פתיחת חברות פיקטיביות, הרשומות על שמות אנשי קש, הפצת חשבוניות בכמיליארד ש, שהמע"מ בגינן הוא 160 מיליון ש, והשתלטות על חברות בקשיים. עפ"י הודעת הרשות, שיטת הפעולה של הרשת היתה איתור בעלי עסקים שנקלעו לקשיים, אשר קיבלו הצעה להלוואה מחברה שבבעלות החשודים או אנשי קש. לדוגמא, אם בעל עסק קיבל הלוואה של 1,000,000 ש הוא קיבל מהלווים חשבונית מס פיקטיבית בגובה של 2.5 מיליון ש (חשבונית על חומרים/סחורה/עבודה שכלל לא סופקו בפועל). החזר המע"מ בגין החשבונית הוא 400,000 ש וזהו גם סכום הריבית שבעל העסק התחייב להחזיר לחברה המלווה. לפיכך, הריבית היא "על חשבון" מע"מ, כיוון שבעל העסק מתקזז במע"מ בגין החשבונית הפיקטיבית. בנוסף, בעל העסק דרש את ההוצאה בספרי העסק ומקטין בכך את ההכנסה החייבת שלה במס הכנסה. במקרים בהם הלווים לא עמדו בתנאי ההלוואה, השתלטו המלווים על העסק ועל חשבון הבנק שלו הפיצו חשבוניות פיקטיביות על שם העסק ואף משכו כסף מחשבון העסק. החשודים הובאו להארכת מעצר בבימ"ש השלום בת"א.

נתפסו חצי טון של כרישים

עשרות כרישים וחתולי ים, במשקל כולל של כחצי טון, נתפסו השבוע על ידי **יחידת המעברים של המכס במעבר כרם שלום**. הסחורה נתפסה לאחר שמעבירי המשלוח הצהירו, כי מדובר במשלוח של דגים בעוד שבדיקת תכולת המשאית מצאה את ערכי הטבע המוגנים. פקחי רשות הטבע והגנים הוזעקו למקום, החרימו את הסחורה ופתחו מייד בחקירה פלילית בחשד לפגיעה וסחר לא חוקי בערכי טבע.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי
 טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.